

Τον «πόλεμο των άστρων» θα τον πληρώσει η... Γη

ΜΕ τον τίτλο «Προτάσεις του Μ. Γκορμπατόφ στο Επιθετικό Διαστημικό πρόγραμμα των ΗΠΑ», η εφημερίδα της Α. Γερμανίας «Neues Deutschland», με ανταπόκριση από το Παρίσι την Παρασκευή 4.10.1985, πληροφορούσε για τη συνέντευξη Τύπου του Γκορμπατόφ στη γαλλική πρωτεύουσα.

Η αναφορά του τίτλου της ανατολικογερμανικής εφημερίδας είναι στο γνωστό «πόλεμο των άστρων» που επίσημα η αμερικανική κυβέρνηση ονομάζει «Αμυντική Πρωτοβουλία στο Διάστημα» (SDI).

Στο χαρακτηρισμό αυτού της εφημερίδας αντέδρασε ο εκπρόσωπος της Σοβιετικής Ένωσης B. Rauschenebner στη συνάντηση «Στρογγυλής Τράπεζας» της Πράγας, 4-6 του Οκτώβρη 1985, που είχε σκοπό μεταξύ άλλων τον προσδιορισμό του ρόλου των επιστημόνων στην εμποδίσηση του εξοπλισμού του Διαστήματος, και που από ελληνικής πλευράς συμμετείχε ο υπουργόφων.

Η αντίδραση αυτή του Σοβιετικού εκπροσώπου την πρώτη μέρα της συνάντησης, δείχνει τη διάθεση, τουλάχιστον από μέρους των Σοβιετικών, να επικρατεῖ σε ήπια κλίμα στις παραμονές της συνάντησης κορυφής της Γενεύης.

Ενα μεγάλο μέρος των συζητήσεων κάλυψε ακριβώς η λέξη επιθετικό ή αμυντικό πρόγραμμα (Offensive - Defensive).

Πολλές συζητήσεις έχουν γίνει παγκόσμια για την αμερικανική πρωτοβουλία στο Διάστημα και έχει αμφισβητηθεί από αυτή η πρωτοβουλία έχει αμυντικό χαρακτήρα.

Η αμερικανική κυβέρνηση, βαθιτίζοντας το πρόγραμμα των εξοπλισμών του Διαστήματος σαν αμυντικό, βασίστηκε προφανώς στα άρθρα της συνθήκης του Διαστήματος που ισχύει από τον Οκτώβρη του 1967 και που έχει ωπογραφεί από τις ΗΠΑ, τη Σοβιετική Ένωση και από άλλες 83 χώρες.

Ποι συγκεκριμένα, στο Ζε άρθρο της συνθήκης αναφέρεται ότι... «παπαγορεύεται η ανάπτυξη πυρηνικών όπλων στο Διάστημα και κάθε άλλου όπλου μαζικής καταστροφής...».

Αφού λοιπόν τα πυροβόλα σωματίδιων, οι ακτίνες laser και οι στρατιωτικοί δορυφόροι δεν είναι όπλα μαζικής καταστροφής ούτε και πυρηνικά, άρα, το πρόγραμμα της στρατιωτικοποίησης του Διαστήματος που τα περιλαμβάνει δεν είναι επιθετικό αλλά αμυντικό. Σκοπός του, κατά το Υπουργείο Αμυνας των ΗΠΑ, είναι η εξουδετέρωση εχθρικών πυραύλων και η εξασφάλιση του πρώτου χτυπήματος.

Μερικές σκέψεις
από τον καθηγητή
ΘΑΝ. ΓΕΡΑΝΙΟ
για τη συνάντηση
Ρήγκαν – Γκορμπατόφ

Ας δούμε όμως ποις είναι ο ρόλος ενός μεγάλου μέρους του πολέμου των άστρων, που αποτελείται από τους φαινομενικά ανώδυνους δορυφόρους.

Η άλλη άποψη λοιπόν, που ακούστηκε στη συνάντηση της Πράγας, ήταν πως επειδή το πρόγραμμα για τη στρατιωτικοποίηση του Διαστήματος των ΗΠΑ καλύπτει ένα τεράστιο φάσμα δραστηριοτήτων σε στρατιωτικούς δορυφόρους (διορυφώσους φωτογραφικής και λειτερωνίστριας αναγνώρισης, προειδοποίησης, τηλεπικοινωνίας, πλοιήγησης, αντιδορυφορικά συστήματα, αντιβασιλιστικά κλπ.) δεν είναι δινατάριο να διαχωρίσει κανείς αυτούς τους δορυφόρους από τα πυρηνικά μαζικής καταστροφής.

Οι «κεφαλές»

Χωρίς τους δορυφόρους πλοιήγησης, για παράδειγμα, ένας cuitois είναι όχρηστος. Και αυτό, γιατί ο δορυφόρος πλοιήγησης τροφοδοτεί τον υπολογιστή του cuitois με όλες τις απαραίτητες πληροφορίες της διαμόρφωσης του εδάφους, βάσει των οποίων ο cuitois πραγματοποιεί την τροχιά του από το σημείο της εκτόξευσης μέχρι το στόχο.

Και λογικά θα διερωθήσει κανείς αν ο cuitois είναι επιθετικό όπλο (επειδή έχει πυρηνική κεφαλή), ο δορυφόρος πλοιήγησης δεν είναι επιθετικό όπλο επειδή δεν διαθέτει πυρηνική κεφαλή, ενώ όπως είδαμε είναι απαραίτητος για τη δράση του επιθετικού cuitois.

Εδώ λοιπόν φαίνεται, ότι δεν μπορεί κανείς ν' απομονώνει κομμάτια του διαστημικού προγράμματος και να τα βαφτίσει αμυντικά, η ακόμα χειρότερα, να βαφτίσει αμυντικό ολόκληρο το πρόγραμμα, χωρίς παράλληλα να περιορίζει και να αχρηστεύει τους επιθετικούς του πυραύλους που είναι εγκατεστημένοι

στη γη (CRUISE, PERSCHING, MX, κλπ.). Αντίθετα, όλο και πιο πολλοί τέτοιοι πύραυλοι γεμίζουν την Ευρώπη.

Ενα άλλο παράδειγμα διαστημικών δορυφόρων αυτή τη φορά, που έπαιξαν πρωτεύοντα ρόλο στα θέματα Ελλάδας - Τουρκίας και διαίτερα της Κύπρου, είναι και ο στρατιωτικός δορυφόρος φωτογραφικής αναγνώρισης big bird, που σάρωνε την περιοχή Ελλάδας - Τουρκίας - Κύπρου από τις 14 μέχρι τις 28 του Ιούλη 1974. (Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι στις 20 του Ιούλη έγινε η τουρκική απόβαση στην Κύπρο).

Ο αμερικανικός αυτός δορυφόρος (US 1974 - 20A, εκτοξεύτηκε στις 10 του Απρίλιο τον ίδιο χρόνο, σε εποική τροχιά κάθετη στον Ισημερινό και είχε την ικανότητα να βλέπει ακόμη και τους στρατιώτες από ένα ύψος 300 χιλιομέτρων.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι τέτοιοι δορυφόροι αναγνώρισης δεν έχουν μόνο αυτές τις δυνατότητες, αλλά μπορούν να διακρίνουν ακόμα και τη μάρκα επιβατικών και φωτηγών αυτοκινήτων. Επιπλέον, μπορούν να ξεχωρίσουν πολιτικά από στρατιωτικά ντυμένα άτομα (από το χαρακτηριστικό τους χρώμα). Υπέρυθροι οι ανιχνεύτες δορυφόροι μπορούν ακόμη να μετρήσουν διάφορες θερμοκρασίες αντικειμένων πάνω στη γη, μικρότερες από ένα εκατοστό του βαθμού.

Μ' αυτό τον τρόπο δίνεται η δυνατότητα πιστοποίησης για τις ποια εργοστάσια βρίσκονται σε λειτουργία και ποια όχι, και αν δεξαμενές πετρελαίου είναι γεμάτες ή όχι και αν οι κινητήρες των αεροσκαφών λειτουργούν ή έπαψαν να λειτουργούν πριν λίγο χρονικό διάστημα. Άκομα, μπορεί να διαπιστωθεί αν στο εσωτερικό των σιδήρων πυραύλων έχει γίνει κάποια κατασκευαστική μετατροπή.

Απ' αυτά τα παραδείγματα βλέπει κανείς, πως παρόλο που ένας δορυφόρος δεν μεταφέρει πυρηνικά εκρηκτικά ή υλικά μαζικής καταστροφής, είναι απαραίτητος για τη δράση ενός ολοκληρωμένου επιθετικού συστήματος.

Οσο κι αν φαίνεται πως το θέατρο των συγκρούσεων στο μέλλον θα είναι το Διάστημα, τόσο πολύσιγχο ωράριο είναι ότι και πάλι η Γη θα πληρώσει για τους εξοπλισμούς στο Διάστημα. Και όσο και να θέλει η αμερικανική κυβέρνηση να εμφανίζει τον πόλεμο των άστρων σαν μαρτυρική πρωτοβουλία, από τα προγράμματα παραδείγματα προκύπτει το αντίθετο. Και παρόλο που χαρακτηρίστηκε του επιθετικού χαρακτήρα της γερμανικής εφημερίδας, οι Σοβιετικοί αποφέυγουν την ένταση στην προστάθειά τους να επικρατήσει ένα ευνοϊκό κλίμα τις παραμονές της συνάντησης της Γενεύης.